

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Péteri Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Bíró Csaba ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Országos Rádió- és Televízió Testület (1088 Budapest, Reviczky u. 5., Hiv.szám: ...) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi március hó 1. napján kelt 20.K.30.928/2006/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az alperes vizsgálta a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvényben (a továbbiakban: Rttv.) foglaltak megtartását a felperes 2005. szeptember havi műsorszolgáltatásában és megállapította, hogy a felperes 2005. szeptember 07-én a 22 óra 56 perckor kezdődő órában 14 perc 58 másodperc reklámot sugárzott, így a megállapított reklámidő túllépés összesen 2 perc 58 másodperces időtartamot tett ki. Az alperes 2005. november 30. napján kelt ... számú határozatában megállapította, hogy a felperes a reklámidő túllépéssel megsértette az Rttv. 16.§-ának (2) bekezdését, ezért az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja, és az Rttv. 135.§-a alapján 1.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint a szankció

kiszabásánál fokozottan vette figyelembe a jogsértés visszatérő jellegét, mivel az Rttv. 16.§ (2) bekezdésében foglaltak több alkalommal történt, sorozatos megsértése miatt már több esetben alkalmazta az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés a) és d) pontja szerinti jogkövetkezményeket a műsorszolgáltatóval szemben (ezen érintett határozatok számát felsorolta).

A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a jogsértés hiányának megállapítása mellett a bírságfizetési kötelezettség mellőzését kérte, másodlagos kereseti kérelme eljárási szabálysértések miatt a határozat hatályon kívül helyezése volt, harmadlagosan a szankció enyhítését kérte. Álláspontja szerint az alperes tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének sem a jogsértés megállapítása, sem a bírság kiszabása körében nem tett eleget. Utalt arra, hogy a döntés kézhezvételét követően ismételten ellenőrizte a tárgybani nap műsorszolgáltatási adatait, és arra a következtetésre jutott, hogy a Testület feltételezhetően olyan időszakot is figyelembe vett, amelyek az Rttv. előírásai szerint nem számítandóak bele a reklámidőbe. A szankcióval összefüggésben kiemelte, hogy a jogszabályi rendelkezésen túl, a határozat nem tartalmaz arra nézve indokolást, hogy az alperes milyen módon határozta meg, és milyen körülmények figyelembevételével állapította meg a bírság összegét. Véleménye szerint nem egyeztethető össze az Rttv. alapelveivel az alperes azon joggyakorlata, amely szerint az állítólagos jogsértések esetén az enyhébb figyelmeztetés helyett azonnal az egyik legsúlyosabb jogkövetkezményt alkalmazza. Ezzel nem ad esélyt a műsorszolgáltatónak, hogy a jelentősebb szankciót megelőzendően változtasson magatartásán, amelyet azon körülmény is befolyásol, hogy a Testület döntéseit többhónapos késedelemmel hozza meg. Emiatt az alperes tevékenysége nem felel meg a közigazgatási eljárásokra vonatkozó törvényi célnak. Hangsúlyozta, hogy a korábbi állítólagos jogszabálysértésekkel kapcsolatosan megjelölt alperesi határozatok bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte, amely peres eljárások jelenleg is folyamatban vannak, ezért súlyosító körülményként nem vehetők figyelembe. Véleménye szerint az állítólagos jogsértésekhez viszonyítottan, valamint a más országokban használt gyakorlathoz képest a bírság összege eltúlzott, aránytalanul magas.

Az alperes a felperesi kereset elutasítását kérte azzal, hogy tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének eleget tett. Részletesen ismertette, hogy a felperes a vizsgált napon a 22:56-kor kezdődő órában mely reklámokat sugározta. Előadta, hogy havonként megkapja 8 műsorszolgáltatót érintően (köztük felperest is) azokat az időpontokat, amelyek esetében a sugárzott reklámok időtartama meghaladta az Rttv-ben megszabott mértéket; ezek jelentik az Rttv. 16.§ (2) bekezdésének ellenőrzéséhez a kiindulási alapot.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az alperes által benyújtott videokazetta alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes a határozatban foglaltakkal egyezően 2 perc 58 másodperces intervallummal túllépte az Rttv. 16.§-ának (2) bekezdésében megjelölt 12 percet. Az alperes a szankcióval kapcsolatosan a bírság alapjául szolgáló jogszabályi

rendelkezést (Rttv. 135.§ (1) bek.) megjelölte, és ügyszám szerint felsorolta azon döntéseit, amelyekkel a felperest már szankcionálta a reklámidő túllépés miatt. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a több alkalommal megvalósult, sorozatos törvénytörés okán az 1.000.000 forint bírság kellően megalapozott volt.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával keresetének teljesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelő alapossággal és körültekintéssel tárta fel a tényállást, nem vette figyelembe az alperes határozatának formai hiányosságait, továbbá nem alkalmazta helyesen az Rttv. rendelkezéseit, amely miatt téves következtetésekre jutott. Az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatainak fenntartása mellett kiemelte, hogy az alperes indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Mulasztás terheli a jogsértés megállapítása körében, mivel nem ismerte a reklámidő túllépés megállapításának módját, ezt nem pótolja a perben tett nyilatkozata. A szankció kiszabásánál pedig a jogszabályhelyre történő hivatkozáson túl a mérlegelés szempontjairól nem adott számot megfelelő részletességgel. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes a vizsgált sugárzást követően három hónappal később hozta meg határozatát, és rögtön minden előzmény vagy figyelmeztetés nélkül súlyos szankcióval sújtva őt. Mindezen körülmények miatt nem teljesül az a körülmény, hogy a Testület ellenőrző tevékenysége előrelátható, kiszámítható és követhető legyen.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a határozatában foglaltak fenntartása mellett. Utalt arra, hogy az Rttv. 16.§-ának (2) bekezdése megsértésének szankcionálása nem igényel előzetes figyelmeztetést, mivel ezen kötelezettségét a reklámidő szempontjából minden műsorszolgáltató jól ismeri. Hangsúlyozta, hogy a felperessel szemben az 1.000.000 forintos bírságot megelőzően 14 alkalommal hozott hasonló tartalmú döntést, amellyel - lényegében - a jogsértő gyakorlat miatti előzetes figyelmeztetés is megtörtént.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 340.§-ának (5) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a felek által előterjesztett fellebbezés és ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

A Fővárosi Ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróságnak az Rttv. 16.§-ának (2) bekezdésében foglaltak felperes által történt megsértésének, illetőleg ennek következtében az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdés második fordulata szerinti bírság alkalmazásának törvényességére vonatkozó jogi okfejtésével.

A felperes keresetében csupán azt állította, hogy a reklámtúllépés tekintetében az alperes olyan időszakot is figyelembe vett, amelyek az Rttv. előírásai szerint nem számítandóak bele a reklámidőbe. Ezt meghaladóan azonban sem keresetlevelében, sem utóbb - határozattal érintett időszakban sugárzott

műsorszámokat tartalmazó videokazetták megtekintését követően - a per során semmiféle érdemi nyilatkozatot nem tett, keresetének alátámasztásául semmilyen egyéb tényre vagy körülményre nem hivatkozott, továbbá bizonyítási indítvánnyal nem élt. A felperes érdemben nem nyilatkozott sem arról, hogy az alperes reklámidő számítását miért tartja pontatlannak, vagy az érintett műsorszámoknak a reklám fogalma alá történő besorolása körében az alperes jogszabály - értelmezését miért tartja tévesnek, de arról sem, hogy - amennyiben a jogsértést elkövette - álláspontja szerint ténylegesen mennyivel lépte túl a törvényben meghatározott mértéket. A felperes minden konkrétumot mellőzve csak általánosságban hivatkozott arra, hogy az alperes indokolási kötelezettségének a jogsértés vonatkozásában nem tett eleget, azonban a reklámidő túllépést ténylegesen nem vitatta. Részletes, pontos és megfelelően alátámasztott kérelem hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan döntött, amikor a felperes keresetét - a reklámidő túllépés tekintetében - bizonyítottság hiányában elutasította.

Az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdése alapján, ha a műsorszolgáltató az e törvényben előírt feltételeket és előírásokat nem teljesíti vagy megsérti, a Testület a műsorszolgáltatót - az eset körülményeit figyelembe véve, megítélése szerint - az a) -f) pontban foglaltaknak megfelelően szankcionálhatja.

A perindítás idejére figyelemmel alkalmazandó Pp. 339/B. § kimondja, hogy a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekinthető jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóságának, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének alakszerűsége kitűnik.

Amennyiben a jogszabály a mérlegelési jogkörben hozott döntés kapcsán nem határozza meg a mérlegelés szempontjait, akkor a törvény célját, az elkövetett jogsértő magatartás súlyát, és a további jogsértéstől való visszatartás lehetőségét kell a közigazgatási szervnek mérlegelnie, mindezt érvényre juttatva döntésében.

Az alperes a szankció kiválasztása és mértékének megállapítása során mérlegelési jogkörében eljárva volt jogosult döntést hozni, e körben a szankció megválasztásakor nem terhelte semmiféle - azok súlyára tekintettel felállított - sorrendtartási kötelezettség. A konkrét eset összes körülményeinek mérlegelésével, valamint az elérni kívánt törvényi cél szem előtt tartása mellett az alkalmazni kívánt szankciót szabadon választhatta ki, és saját meggyőződése szerint határozhatta meg annak mértékét. Ennek során az alperes az irányadó magyar jogszabályoknak megfelelően volt köteles eljárni, a döntés meghozatalában semmilyen módon nem kötötte a más országokban érvényes - esetlegesen - eltérő szabályozás, vagy követett gyakorlat.

A közigazgatási szervként eljáró alperes döntése a közléssel jogerős és végrehajtható (alaki jogerő). A féllel történő közlés nyitja meg a (jogerős) határozat bírósági felülvizsgálatának lehetőségét. Az alperes döntéshozatala során figyelemmel lehet az azonos tárgyban korábban meghozott határozataira, ezekre

döntése indokolásában - mint a szankció kiválasztásakor és mértékének megállapításakor mérlegelési körébe vont körülményekre - hivatkozhat. Amennyiben a mérlegelés során értékelt korábbi határozatot a bíróság - a felülvizsgálat eredményeként - megváltoztatja, értelemszerűen a bíróság jogerős döntésében foglaltakat kell a későbbiekben irányadónak tekinteni.

Mérlegelési jogkörével élve járt el az alperes, amikor - megállapítva a felperesi jogsértést - az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés e) pontja és az Rttv. 135.§-a alapján bírságszankció alkalmazása mellett döntött. Indokolásában az alkalmazott jogszabályhelyek pontos megjelölésével hivatkozott arra, hogy a felperesi műsorszolgáltató a 2004-2005. években tizennégy alkalommal sértette meg az Rttv. 16.§-ának (2) bekezdését, amely jogsértések miatt az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés a) és d) pontjai szerinti jogkövetkezményeket szabta ki.

A felperes csak hivatkozott arra, hogy az alperes korábbi határozatainak - általa kezdeményezett - bírósági felülvizsgálata folyamatban van, valamint, hogy a már lezárult eljárások eredményeként sor került egyes, a határozatban hivatkozott alperesi határozatok megváltoztatására, azonban ezen állításának alátámasztásául konkrétan egyetlen folyamatban lévő eljárásra, vagy ennek eredményeként született bírósági ítéletre sem utalt az ügyszám pontos megjelölésével. A per során arra vonatkozóan sem merült fel adat vagy nyilatkozat, hogy a Testület által korábban hozott határozatokról a felperes ne értesült volna, továbbá, hogy ennek eredményeként ne lenne tisztában az azok tárgyává tett jogsértésekkel összefüggésben az alperes álláspontjával. Mindezek miatt a felperes által előadottakat a másodfokú bíróság nem tartotta alkalmasnak arra, hogy kétséget támasszanak az alperes által a határozatában hivatkozott korábbi döntések - mérlegelés során történő - figyelembevételének jogszerűségével kapcsolatban.

Az alperes indokolási kötelezettségének eleget tett. Tekintettel a jogsértés súlyára, valamint arra a körülményre, hogy a felperes a hatóság marasztalása ellenére - általa sem vitatottan - sorozatosan követte el ugyanezen jogsértést, az alperes által alkalmazott szankció mértéke nem tekinthető eltúlzottnak.

Mindezek következtében alperes jogszerűen élt a reklámsugárzási korlát túllépése miatt az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdésében szabályozott szankcionálás jogkörével, és a bírságot az Rttv. 135.§-ának (1) bekezdése második fordulatának helyes alkalmazásával állapította meg a sorozatos és ismétlődő, azonos tárgyú felperesi jogsértésre figyelemmel.

Nem vitatottan, a szankcionálás annál hatékonyabban éri el célját, minél közelebb esik egymáshoz időben a jogsértés és annak megállapítása. A perbeli esetben a jogsértés és a határozat meghozatala között nem egész 3 hónap telt el, ezen ügyintézési idő nem tekinthető jogszabálysértőnek és olyan eljárási hibának, amely az ügy érdemére, a szankció kiszabására kihatással lett volna, és így a Testület döntésének hatályon kívül helyezését indokolná. Ezért az eljárás elhúzódásával kapcsolatos felperesi kifogás minden alapot nélkülöz.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a Fővárosi Ítéltábla az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM. r. 13.§-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján a tárgyi illetékfeljegyzési folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére.

Megjegyzí a másodfokú bíróság, hogy a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának konzultációs értekezletén elfogadott 1/2007. számú vélemény VII/2. pontja szerint: a 46/2007. (VI.27.) AB határozat nem akadályoz annak, hogy a 2007. december 31-ig létrejött (és jogerős) közigazgatási határozatokat a bíróságok az Rttv. 112.§-a szerinti szabályokat is alkalmazva vizsgálják.

B u d a p e s t e n, 2008. évi január hó 23. napján

**Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. tanácselnök, dr. Bacsa Andrea sk. előadó bíró
dr. Fehérné dr. Tóth Kincső sk. bíró**

A kiadmány hitelül:
bíróági írnok